

“CREIEM DE VERES ?” Diumenge 27, Llúvia

Més d'una vegada, Jesús retreurà als seus deixebles la llur **manca de fe**.

Ningú no protestarà : saben que té raó. Estan amb ell des de fa temps, reconeixen que és **totalment entregat al Projecte de Déu** : només pensa en fer el bé perquè la vida de tots sigui més digne i més humana.

En l'Evangeli de Lluc, vindrà el moment que diran a Jesús : **“Augmenta'ns la fe...”**¹ Saben la llur fe dèbil i vacil·lant. Volen confiar més en Déu i creure en aquest Jesús que no sempre entenen bé.

Per això demanen l'imprescindible : la seva ajuda perquè augmenti la llur fe.

Nosaltres mateixos, parlem de **“creients”** i de **“no creients”**, com si fossin grups ben determinats. Els uns creuen, els altres no. Els “bons” i el “dolents”. No és ben bé això. **En cadascú de nosaltres, hi ha un un creient i un no creient**. Si ens diem cristians, ens hem de fer la pregunta : **CREIEM DE VERES ? Quina representació tenim de Déu ? L'estimen de veritat, ens deixem inspirar, guiar per Ell ?**

Amb el temps, la fe es pot diluir, sense haver dubtat ni un sol moment. Si no la mantenim, pot esvanir-se en els nostres cors, per esdevenir un costum que guardem per si de cas...

Distrets per mil coses, Déu acaba com un record llunyà.

En el nostre dia a dia, **vivim sense Ell**. Que podem fer ?

Res de l'altre món, no serveix de res prometre's coses que, al final no farem. La primera i més senzilla de les coses seria poder de **resar**, no llarguíssimes ores de genolls, repetint sense parar paraules que ni pensem, però de prendre només una estoneta en el nostre dia a dia, 5 minuts. Però cinc minuts **en plena consciència**.

No és qüestió de “complir” — de “fer” —, sinó de “ser”.

Si no funciona, com aquest desconegut, hem de demanar-li : **“Ajuda'm a tenir més fe...”**², **però fer-ho amb un cor humil i sincer.**

Déu desvetllarà la nostra fe.

¹ Lc 17, 5

² Mc 9, 24

“CREIEM DE VERES ?” Diumenge 27, Llívia

No hem de parlar de Déu com si fos fora de nosaltres, o només una idea, un concepte intel·lectual : **ÉS EN NOSALTRES**. Tant sols hem de tancar el ulls en el silenci per sentir i acollir la seva presència. **Déu és al més íntim del nostre ésser, és aquí on el trobarem.**

Si arribem un dia a percebre que no som sols, que som pregonament estimats per Déu sense haver-ho merescut ni un sol moment, **TOT, ABSOLUTAMENT TO CANVIA.**

No passa res si hem viscut negligint-lo, oblidant-lo anys i anys.

Creure en Déu és creure en aquest Amor immens de sempre i per sempre que ens fa cada vegada més VIVENTS.